

110. Zsoltár Király és pap

Db., 2021. 06. 20. (v)

Ige:

Olvassuk el a 110. Zsoltárt végig

Folytatjuk a testben megjelent Istenről, azaz J. Kr.-ról a sorozatot, ezen belül a zsolttárokban Róla írt próféciákat. Korábban a 2. zsolttár alapján arról volt szó, hogy J. Kr. majd ezen a földön is kezébe veszi az uralmat. Ő lesz a király, és noha sokan gyűlölik, és Ellene támadnak, de végül mindenkinek meg kell hajolnia Őelőtte.

Most arról olvastunk, Hogy J. Kr. nemcsak király, hanem pap is. Rövidebben szólok a királyságról, és részletesebben a papságról.

1.) Különböz zsolttár, több szempontból is

(1) Mindjárt az 1. vers titokzatos: Dávidé; zsolttár. Mondta az Úr az én uramnak: Ūlj az én jobbomon, amíg ellenségeidet számolyul vetem a te lábaid alá. Három szereplő van. Dávid, az Úr (= Jehova), és a Messiás, aki Isten jobbján van, akit Dávid Urannak nevez. Miért titokzatos? **Olvassuk el Máté 22:41-46.**

A farizeusok, szadduceusok és az írástudók sokszor kísértették az Urat ravasz kérdésekkel. Ő mindig meg tudott felelni nekik. Most az Úr fordult kérdéssel hozzájuk, amire nem tudtak felelni. Annyira nem, hogy *nem meri vala őt e naptól fogva többé senki megkérdezni.*

Mi már tudjuk a választ, mert Isten kijelentette. A kulcs az, hogy J. Kr. Isten és ember egyszerre, mert Isten fia és ember fia is. Mint Isten, Dávidnak Ura. Emberként viszont Dávid fia, mert az ő utóda.

(2) Izraelben senki nem lehetett egy személyben király és pap

Ez a zsolttár pedig egy személyről állítja mind a kettőt. **2. v. végén** a királyról beszél: Uralkodjál ellenségeid között! **A 4. v.-ben** pedig a papságról: Megesküdt az Úr és meg nem másítja: Pap vagy te örökké Melkhisedek rendje szerint.

Tudjuk, hogy a királyok Júda, a papok pedig Lévi törzsből származtak. Isten ezt nagyon szigorúan betartatta. Mikor Uzziás király papi szolgálatot is akart végezni, és a templomban füstölőszert vinni az Úr elé, ezt Isten félvállalkodásnak, bűnnek, megromlásnak ítélte, és azonnal és keményen megbüntette. Rögön belpoklos lett, és élete végéig az is maradt. Izraelben – az Úr rendelése szerint – a papokat és a királyokat is fel kellett kenni. J. Kr. lett a Felkent = a Messiás!

2.) Az Úr Jézus királyságról

1b-2. v.: Ūlj az én jobbomon, amíg ellenségeidet számolyul vetem a te lábaid alá. A te hatalmad pálcáját kinyújtja az Úr Sionból, [mondván]: Uralkodjál ellenségeid között! **5-6 vers:** Az Úr a te jobbold felől; megrontja az ő haragja napján a királyokat; Ítéletet tart a nemzetek között; telve lesz holttestekkel; összeszűz messze földön minden főt.

Ugyanazt mondja itt az Ige, amiről **Zsolt 2,8-9-ben** már volt szó. *Kérjed tőlem és odaadom neked a pogányokat örökségül, és birtokodul a föld határait. Ősszetöröd őket vasvesszővel: széjjelzúrod őket, mint cserépedényt.* Láttuk, hogy azokkal tesz így, akik megátalkodott ellenségei. Akik gyűlölik Őt, és Ellene szervezkednek. Akik Kr. uralmát bilincseknek, megkötözöttségnek látják, noha éppen azért jött, hogy a bűn és a halál bilincseit törje le, hogy az ember szabad legyen.

Ellenségeit az Atya veti J. Kr. lábai alá. Az Atya adja kezébe a hatalmi pálcát, a királyi jogart, és Ő viszi végbe, hogy uralkodjék ellenségei között és fölött.

Érdekes a **3. v.:** A te néped készséggel siet a te sereggyűjtésed napján, szentséges öltözetekben; hajnalpír méhéből leszen ifjaidnak harmatja. (Más ford.: *mint a hajnal méhéből jött harmat, olyanok a te ifjaid.*) Ūgy értem ezt, hogy az Ūr győzelmének az eredménye lesz, hogy népe, Izrael újonnan születik, úgy megy be a királyságba. Az újjászületést szent öltözte, vagyis magartatása is tükrözi majd.

5. v.: Az Úr a te jobbold felől; megrontja az ő haragja napján a királyokat. Különböz, hogy az 1. vers szerint J. Kr. Isten jobbjára ült. Itt viszont azt olvassuk, hogy Isten van J. Kr. jobbján. Miért cseréltek helyet? Isten jobbján űlni méltóságot jelent. Viszont a 110. zsolttárban arról a harcról van szó, amikor az Ūr Jézus a gyűlölöi ellen harcol. Dávid korában – még később is sokáig –, bal kézben tartották a védőpajzst, jobb kézben a kardot vagy más fegyvert. A harcos a pajzsral nemcsak magát védte, hanem a tőle balra harcolót is. Ha Isten a Messiás jobb oldalán harcol, akkor a Fiát hatalma pajzsával védelmezi, így J. Kr. győzelme teljesen biztos.

3.) Az Úr Jézus papságról a 4. vers szól

E zsolttárban csak ez az egyetlen vers említi a papságát: Megesküdt az Ūr és meg nem másítja: Pap vagy te örökké Melkhisedek rendje szerint. De ennek az egy igeversnek óriási a jelentősége. Három fontos kijelentésére térek ki:

Először: Pap vagy te örökké. Az ároni papság nem tartott örökké. Egyrészt azért, mert minden pap meghalt, és a papságot fiaira kellett hagynia. Másodszor azért sem volt örök, mert Izrael a bűnei miatt elvesztette a templomot mind a mai napig. Ha nincs templom, nincs olyan hely, ahol a papság legfőbb feladatát gyakorolhatnák. Pl., nem vihetnek a bűnért áldozatot. Azonban J. Kr. papsága örök,

mert Ő már soha többé meg nem hal, és az örök mennyei templomban végzi a szolgálatát.

2. kijelentés: *Melkhisédek rendje szerint.* Tehát nem Áron rendje szerint lett pap, mert nem is Lévi törzsből való. De ki volt Melkisédek? **1Móv 14,18-20:** *Melkhisédek pedig Sáleem királya, kenyeret és bort hozta; ő pedig a Magasságos Istennek papja vala. És megáldá őt, és monda: Áldott legyen Ábrám a Magasságos Istenről, ég és föld teremőjétől. Áldott a Magasságos Isten, aki kezedbe adta ellenségeidet. És tizedet ada neki mindenből. Olvassuk még el Zsid 7,1-10:* Amit megtudhatunk róla, eléggé titokzatos, mert minden J. Kr.-ra mutat.

(1) Melkisédek is király volt. Sáleem, azaz Jeruzsálem királya, ami az jelenti, hogy igazság és békesség királya. Ezzel J. Kr. előképe, mert Urunk ugyanígy az igazság és a békesség királya. Igazságát érvényesíti, amikor legyőzi a gyűlölőit, és utána békességet teremt. Erről majd a következő alkalommal szeretnék szólni.

(2) Melkisédek is pap volt, mint J. Kr. Mégpedig nem Áron nemzetségéből, hiszen Áron akkor még meg sem született. Melkisédek *a felséges Isten papja* volt, mint J. Kr. is. Különös, hogy kenyeret és bort hozott. Ez a képe a mai napig is J. Kr. áldozatának, testének és vérének.

(3) Megáldotta Ábrahámot. Ez azt jelentette, hogy nagyobb volt, mint Ábrahám, mert a nagyobb áldja meg a kisebbet. J. Kr. is nagyobb Ábrahámot!

(4) Ábrahám tizedet adott neki mindenből. Ábrahámom keresztül a lévitai papság is tizedet adott neki. A kisebb ad tizedet a nagyobbaknak.

(5) Nem ismerjük Melkisédek napjainak kezdetét, sem élete végét. Nyilván ember volt, megszületett és meghalt. De az Írás ezt eltitkolja azért, hogy így *hasonlóvá legyen az Isten Fiához, és pap maradjon örökké.*

3. kijelentés: *Megesküdt az Úr és meg nem másítja. Zsid 7,21.* *Megesküdt az Úr, és nem bánja meg, te pap vagy örökké, Melkisédek rendje szerint:* Az Isten esküjének nagy jelentősége van. Az Ő szava esküvés nélkül is bizonyos, de az esküvel még nagyobb nyomatékot ad neki. Szükségesnek tartotta, mert nagyon fontos J. Kr. papsága. Erről beszél a **Zsid 7,24-25:** *minthogy örökké megmarad, változhatatlan a papsága. Ennek okáért ő mindenképpen üdvözítheti is azokat, akik ő általa járulnak Istenhez, mert mindenha él, hogy esedezzek értük.* Üdvösség és értünk való esedezése felbecsülhetetlenül nagy érték!

4.) A 110. zsolttár 7. (utolsó) verséről

Az út mellett való patakából iszik; ezért emeli fel az ő fejét.

Nyilvánvaló, hogy ez a Messiásra, J. Kr.-ra vonatkozik. Az ellenségeivel folytatott győztes harca és papi szolgálata során iszik ebből a patakából, és ezért *emeli fel az ő fejét.* De mi ennek a jelentése? Mi ez a patak az út mellett? Mit jelent

az, hogy felemeli a fejét?

Harc közben a harcosok *megszomjaznak*, különösen nagy hőségben. Ha nem kapnak vizet, elfogy az erejük, ellankadnak. A Bibliában több ilyen esetről olvashatunk. Csak egyet említék, Sámson. Egy nyers számarállcsonttal ezer filiszteust megölt, majd ezt olvassuk, **Bír 15:18. v.-ben:** *Azután megszomjúhozék felette igen és felkiáltott az Úrhoz, és monda: Te adtad szolgálád kezébe ezt a nagy győzelmet, és most szomjan [kell] meghalnom, és a körülmetéletlenek kezébe jutnom.* Akkor Isten vizet fakasztott, Sámson ivott, és feléledt, ereje visszatért.

A mi Urunk J. Kr. a kereszten megszomjazott. A teste is, de elsősorban az Atya után vágyott, Aki akkor ott elhagyta Őt. A végidőkben vívott harcaiban már nem olyan testben lesz, mint a kereszten, nem fizikai vízre lesz szüksége, hanem az Atyával való állandó közösségre. Ez pedig már soha meg nem szakad. Az olvasott zsolttár képes beszéde szerint amerre csak jár, az út mellett mindig ott folyik a patak, a forrásvíz. Az Atya mindig Vele lesz. Így olvastuk az **5. v.: Az Úr a te jobbold felől.** Állandóan Belőle merít erőt, felüdülést és védelmet.

Fejének a felemelése egyrészt azt jelenti, hogy soha el nem tikkad. De még inkább azt, hogy az Atya felmagasztalja, megdicsőíti őt. Felemelte a halál porából, és a maga jobbára ültette. Fel fogja magasztalni a végidők harcaiban is!

De ennek számunkra is nagy üzenete van. Nekünk is vannak harcaink, de a patak az utunk mellett folyik, az Úr mellettünk van. Mindig lehetőségünk van Hozzá jönni, felfrissülni az Ő jelenlétében, és akkor Ő felemeli a mi fejünket is.

Befejezésül imádkozzunk:

Mennyei Atyánk! Hálával mondunk köszönetet Neked a mi Urunkért, J. Kr.-ért. Köszönjük, hogy Neki adtál minden hatalmat az ellenségei fölött, akik a mi ellenségeink is. Köszönjük, hogy Fiad mellett állsz, és biztosítottad a győzelmét.

Köszönjük, hogy Ő a mi főpapunk is, aki tulajdon testének és vérének feláldozásával megszerezte üdvösségünket, és most is esedezik, könyörög Előtted értünk.

Köszönjük, hogy számunkra is ott van az élő víz az utunk mentén. Bármikor Hozzád jöhetünk, és így soha nem kell ellankadnunk, lecsüggesztett fejfel járnunk. Fejünket, szívünket mindig Hozzád emelhetjük az Úr Jézus nevében.

Amen

Végül énekeljük el a **111. sz.** éneket: *Mily szépen zeng egy drága név...*